

μέχρι της πύλης της δόξης, ήτις τὸν ἐλάλει μὲ ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας, αἰωνίως ὀπισθεβατοῦσα!

Παιδίον καὶ ἑφθβος ὁ Μορέλλης, πότε μουντζουρώνων μὲ κάρβουνο τοὺς τοίχους τοῦ προέσταμένου του κατασκευαστοῦ ὀργάνων τῆς Φυσικῆς καὶ πότε ἀκολουθῶν τὰ ξηρὰ καὶ ἄγρια μολήματα τῶν διδασκάλων εἰς τὴν σχολὴν τῆς ζωγραφικῆς, διήλθε δι' ἀπείρων στερήσεων. Καὶ ἦτο εἰκοσαετής ἤδη, ὅτε ἀνταμειφθεὶς μὲ βραβεῖον 150

ἀναδίφῃσις τῶν παλαιῶν βιβλίων, ἐν αἷς ἐκτυλίσσονται οἱ μεσαιωνικοὶ θρύλοι, ἐναλλάσσεται μὲ τὴν θωπεῖαν τοῦ χρωστῆρος ἐπὶ τῆς δθόνης. Καὶ διηγωνίζετο περὶ τῶν πρωτείων εἰς τὴν σχολὴν τῶν Ὁραίων Τεχνῶν ὁ μελαγχροινὸς μὲ τὰ κατὰμαυρα φρύδια Μορέλλης, μὲ τὸν ξανθὸν καὶ ἀσθενικὸν Σαπονιέρην, ὅστις ἀπέθανεν ἀπὸ φθίσιν νεώτατος ἀνέμη. Χάνει δὲ ὁ Μορέλλης τὴν ὑποτροφίαν διὰ τὴν Ῥώμην, διότι ἔδωκε τὴν

Α. ΜΟΡΕΛΛΗΣ

Ἄρχη τραγουδιστής.

φράγκων διὰ μίαν σύνθεσιν τοῦ ἐμπνευσμένην ἀπὸ τὸν Δάντην, τοῦ « Ἀγγέλου διαπερθεμένου τὰς ψυχὰς ἐκ τοῦ καθαρτηρίου », μετέβη εἰς τὴν Αἰωνίαν Πόλιν διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰ ἀριστουργήματα τῆς τέχνης. Μένει ἓνα μῆνα εἰς τὴν Ῥώμην καὶ ἐπιστρέφει φέρων ἐν ἑαυτῷ τὸ θεῖον πῦρ εἰς τὴν Νεάπολιν, ὅπου μὲ ἓνα συνάδελφον, τὸν Βικέντιον Πετροτσέλλη, ἐνοικιάζουν ἐν μικρὸν ἐργαστήριον εἰς ἀπόκεντρον δρόμον.

Ἐκεῖ ἐργάζεται, μελετᾷ καὶ ὄνειροπολεῖ ἡ

ιδιὴν του σύνθεσιν εἰς ἓνα ἀχάριστον συμμαθητήν, ὅστις ἐβραβεύθη χάρις εἰς τὴν ἐργασίαν ἐκείνου. Ἀλλὰ δὲν χάνει τὴν ἐλπίδα. Μὲ τὴν ψυχὴν γεμάτην ἀπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Βύρωνος ἐπιχειρεῖ νὰ ζωγραφίσῃ τὴν σκηνὴν τοῦ φιλήματος ἀπὸ τὸν « Πειρατὴν ». Φορτώνεται ἐν καιρῷ νυκτὸς τὸν μέγαν πίνακα καὶ συ οδευόμενος ὑπὸ τοῦ συμμαθητοῦ ὅστις τῷ ἐχρησίμευεν ὡς ἀνδρικὸν πρότυπον, πηγαίνει εἰς τὸ σπίτι μιᾶς νεαρᾶς καὶ ὠραίας ἐξαδέλφης του, εἰς τὴν ὁποίαν